

برای امریکا صلح یک ارزش است، اما جنگ با ارزش تر از آن!

خبر:

«کلنل سانی لگت» سخنگوی ماموریت حمایت قاطع در افغانستان، به روز شنبه ۲ فبروری در یک گفتگوی تویتری بی سابقه در پاسخ به گفته‌های سخنگوی طالبان نوشته است: "کاهش خشونت یک ضرورت مطلق است که بستگی به رهبران نیروهای امنیتی افغان و جنگجویان طالبان و نیروهای ائتلاف دارد." او همچنان افزود: "حملات، حملات دیگر تولید می‌کند، در حالی که خودداری، خودداری تولید می‌کند." در پاسخ به این گفته‌ها «ذبیح‌الله مجاهد» سخنگوی طالبان خواستار روشن شدن موضع «جنرال میلر» فرمانده عمومی نیروهای بین‌المللی در افغانستان شد. او در توییتی نوشت: "راه‌حل اجرای توافقنامه دوحه است. وضعیت فعلی را با بیانیه‌های بی‌مبنا و تحریک‌آمیز خراب نکنید." (منبع: بی‌بی‌سی فارسی)

تبصره:

حالا باید برای تمام جناح‌ها و مردم روشن شده باشد که هدف اساسی توافقنامه امریکا با طالبان، توقف حملات طالبان علیه نیروهای امریکایی و ناتو بود، نه پایان جنگ در افغانستان. در این میان امریکا با امضای توافقنامه به این هدفش نایل گردیده است. ما شاهد هستیم که سخنگوی طالبان موضع آن گروه را در جریان بحث تویتری‌اش این‌گونه بیان کرده است: "ما [طالبان] تا پایان متعهد هستیم. به تعهدات خود پایبند بمانید." در پاسخ به این، در اعلامیه‌ای فرماندهی نیروهای امریکایی نیز آمده است که جنرال میلر به تعهدات صلح پایبند می‌باشد. به همین خاطر است که نیروهای امریکایی پس از دوره‌ی یک هفته‌ای کاهش خشونت‌ها به تاریخ ۲۲-۲۸ ماه فبروری تا به امروز، حتی یک حمله هوایی و یا عملیات نظامی انجام نداده است.

همزمان با این امریکا از طریق پروسه صلح می‌خواست مسوولیت ادامه‌ی جنگ را از شانه‌های خود کنار گذاشته و برای افکار عامه طوری وانمود سازد که این خود افغان‌ها اند که جبهات جنگ را گرم نگه می‌دارند. این هدف نیز تحقق یافت؛ آن هم به دلیل این‌که جناح‌های درگیر در جنگ نتوانستند واقعیت سیاسی فعلی و نیت شوم امریکا را درک کنند. بر اساس گزارش خبرگزاری رویترز، از زمان امضای موافقتنامه میان نمایندگان طالبان و امریکا، طالبان دست‌کم ۴۵۰۰ حمله را علیه نیروهای دولتی سازماندهی و اجرا کرده‌اند. برعکس به اساس اظهارات اخیر جاوید فیصل، سخنگوی شورای امنیت ملی، تنها در یک هفته‌ی گذشته ۳۰۹ جنگ‌جوی طالب کشته و ۲۱۰ تن دیگر شان زخمی شده‌اند.

امریکا در اثر این توافقنامه مؤفق شد که میل تفنگ افغان‌ها را از نیروهای امریکایی و ناتو، به سوی خود افغان‌ها نشانه بگیرد. بدور از واقعیت نیست که تمام تلفات و خسارات ناشی از آن، متوجه افغان‌ها است. طبق اطلاعات شورای امنیت ملی افغانستان، پس از امضای توافقنامه‌ی امریکا و طالبان، در نتیجه‌ی حملات جنگجویان طالب، به تعداد ۷۸۹ غیرنظامی کشته و یا زخمی شده‌اند.

در این مورد ما بارها بیان کرده‌ایم که پروسه‌ی صلح امریکایی به معنی توقف و پایان جنگ نیست، بلکه برای تضعیف، تجزیه و هضم نمودن گروه طالبان در نظم و نظام فعلی افغانستان بوده است. از همین رو تعهدات رهایی ۱۰ هزار زندانی طالب، و آغاز مذاکرات بین‌الافغانی و بالاخره توافق بر آتش‌بس دائمی، با نشان دادن چراغ سبز از جانب امریکا، توسط دولت دست‌نشانده‌ی کابل با چالش جدی روبرو گردیده است.

افزون بر این امریکا با امضای توافقنامه‌ی صلح، محبوبیت طالبان در افکار عامه که ناشی از جهاد آن‌ها علیه نیروهای اشغالگر بود را در توقف جهاد با آن‌ها و ادامه‌ی جنگ علیه نیروهای افغان همچنان به چالش

کشیده است. امریکا در این بازی طالبان را در دام بسیار ضعیف خود انداخته است که طالبان اگر اندکی متوجه آن و نیز قربانی‌های خود شوند به آسانی می‌توانند به واقعیت این بازی پی ببرند.

در پایان باید گفت که این توافقنامه یک‌بار دیگر ثابت ساخت که امریکا اصلاً به تعهدات خود پایبند نمی‌ماند، بل همواره در تلاش است تا براساس منافع خود بازی را به پیش ببرد. از این‌رو طالبان باید خطر این توافقنامه را درک نموده و هرچه زودتر از آن خارج و صف خود را با سایر جناح‌های مسلمان و افغان، علیه اشغالگران غدار متحد سازد. درین شرایط حساس که بحران کرونا و بحران اقتصادی یکجا دامنگیر امریکا و غرب گردیده است، طالبان نیز این فرصت را غنیمت دانسته و یکجا با مجاهدین مخلص و متعهد، ضربه‌ی محکم و فیصله‌کن را بر فرق این طاغوت معاصر وارد نماید تا باشد که به اشغال و استعمار امریکایی نقطه پایان گذاشته شده و آغازی باشد برای مجد و عظمت دوباره‌ای امت اسلامی.

سیف الله مستنیر

رئیس دفتر مطبوعاتی حزب التحریر- ولایه افغانستان